



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

c. 8. Sicut ait.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

Ex a eodem.

Loquitur de eadem materia cum præcedenti: & extēdit quod ibi dictum fuit de episcopis, ad presbyteros & alios clericos.

C A P. VI.

Ne eos, qui catholici non sunt, etiam si confanguinei fuerint, episcopi vel prefbyteri nihil conferant. Denique hoc; quod de episcopis & presbyteris dictum est, debet de reliquis clericis exaudiri.

C O M M E N T. V.

Titulus huius capituli præfixus habet ita; Ex eodem scilicet concilio Africano, unde precedens caput desumptum est, sed non est in concilio Africano, sed desumitur ex concilio Carthaginensi III. cap. 13.

Hæreticis b. In eos.] Verba in prædictato cōcilio sunt aperte quibuscumque tiora, habentque ita: ut episcopi vel clerici, in eos nihil relinquentur, qui catholici Christiani non sunt, etiam si confanguinei fuerint, nec per donationes, nec per testamentum rerum suarum aliquid conferat. *hac ibi.* Addit Zonaras, idem esse legibus ciuilibus constitutum; quod & verum est, quoniam hæretici nihil omnino capere possunt, ex cuiuslibet testamento, aut alia qualibet ultima voluntate, vel contra-ctu. I. Manichæos. I. diuinam. C. de heret. cum similibus, quod est in odium hæreticorum introductum, ut hac suppositione acerbitatem resipiscant. Vide Theodorum Balsamonem cano. 25. synodi Cartaginensis, ubi plura de interpretatione huius canonis,

Alexander III. Rhemen.
Archiepiscopo.

Christus fuit verus Deus, & verus homo, et sensiens oppositum hæreticus est, & excommunicatus.

C A P. VII.

Vma Christus perfectus Deus & peritus sit homo: mādamus, quatenus sub anathemate interdicas, ne quis de cate ro audeat dicere Christum non esse aliquid, secundum quod homo: quia sicut Christus verus est Deus, ita verus est homo, ex anima rationali, & humana carne subsistens.

C O M M E N T. VI.

Exstat bodie hoc c. in 3. volumine conciliorū generalium post cōcilium Lateranen. sub Alexander III. par. 49. c. 20. ubi paulo fusiis verba cōcipiuntur, ex quib. hic locus potest illustrari. Tunc vero Alexander hoc editum circa annum Domini 1159. aduersus quosdam magistrorum scholæ Parisiensis, Rehemensis, & aliarum ciuitatum, qui temere dicebant, Christum secundū quod homo erat nihil esse: quam etiam flultitudinē multis antea facili-

A lis condemnauit Euthychianus Papa circa annum Domini 276. epistola quadam ad Joannem & omnes Episcopos Beticæ prouincie.

Ex Concilio Lateranen.

Hæretici, receptatores & fautores eorum, excommunicati sunt, & decedentes in hoc peccato, in cæterio ecclesiæ sapeliri non debent, nec pro eis orari.

C A P. VIII.

IC V T ait beatus Leo: & infra.] Quia in partibus Tholosanis hæreticorum, quos alij Catharos, alij Patrenos, & alij alijs nominibus vocant, inualuit damnata peruersitas: eos & defensores, & receptatores eorum, anathemati decernimus subiacere: Et sub anathemate prohibemus, ne quis eos in domo, vel in terra sua tenere vel fouere, aut negotiacione cu[m] eis exercere præsumat. Si autem in hoc peccato decesserit, neque sub pruilegiis nostrorū quibuscumque indultorum obtinet neque sub alia quacunque occasione oblatio[n]e pro eo fiat, aut inter Christianos accipiat sepulturam.

C O M M E N T. VII.

Sicut ait beatus Leo.] Desumptum est hoc Ex fragmentum ex Concilio Lateranensi sub Ale xan. III. habito Roma anno Dom. 1180. cōnocationis 280. Episcopis. Legitur bodie in præfato cōcilio p[ro]p[ter]e. 27. hic vero multus est textus, & quasi imperfetta sententia, in authographo ita legitur: Ea propter, quia in Gasconia, Allegesio, & partib. Tholosanis, & alijs locis ita hæreticorum quos alij Catharos, alij Patrenos, & alij Publicanos, alij alijs nominibus vocant, inualuit damnata peruersitas, vt iā nō in occulto, sicut aliqui nequitiā suam exerceant, sed suū errorem publice manifestent, & ad suum consensum simplices attrahant & infirmos: eos, & defensores eorum, & receptatores anathemati decernimus subiacere, & sub anathemate prohibemus, ne quis eos in dominibus, vel in terra sua tenere, vel fouere, vel negotiacione cum eis exercere præsumat: si autem in hoc peccato decesserint, non sub nostrorū pruilegiis culibet indultorum obtinet, nec sub alia quacunque occasione, aut oblatio[n]e fiat pro eis, aut inter Christianos recipiant sepulturam *hac ibi.*

In hos iure etiam ciuili statuta pena est autē. Gazaros. C. de heret. corundem fit mentio in c. excommunicamus. cl. 2. de heret. ubi alia etiam hæreticorum portenta, qui circa mille ducentos annos in Narbonensi prouincia, & partibus Tholosanis pulularunt, numeraruntur, cum quibus beatus Domini cus frequenter habuit per decennium disputationes ut alibi diximus.

b Oblatio pro eo fiat.] Hoc est, ne sacrificium Missæ pro eo offeratur, quod hic summus Pontifex vocat oblationem, quia Deo offertur pro expiatione peccatorum; idem etiam intellige de alijs Ecclesiæ.

cleris & suffragiis & piis precibus, quae pro illis qui vel heretici, vel de heresi suspecti decesserunt, offerri prohibentur: cum sacrificia offerri non debeant procedere in mortali peccato c. placuit, 23. q. 5. c. Aut inter Christianos recipiant sepultura.] quae est quies corporis, & concordat textus in c. qui conique, §. 1. de heret. lib. 6. priaatio vero sepulture inter paenitentias hereticorum numeratur. Alfonius Casanus lib. 2. c. 18. de infesta heret. punitio. & dixi plene infra par. 3. super q. 40. ex quo hic locus est illustratus.

Lucius III.

Hereticus male sentiens vel male docens de sacramentis Ecclesiae, excommunicatus est, & coniunctus, nisi se correxerit, & errorē abjurauerit, si clericus est, degradetur, & curia seculari tradatur, quam etiam laicus punietur. Eadem etiam est pars suspectis de heresi, si se non correxerint: & relapsis omnino audiencia denegatur: seculares principes, qui iurare nolunt de Ecclesia contra hereticos defendenda; excommunicantur, & terra eorum supponuntur interdicto: ciuitates vero ipsorum residentes, aliarum commercio, & Episcopali dignitate priuantur: exempli vero subsunt ordinariis super his, que contra hereticos instituuntur.

C A P. IX.

Ad abolendam & infra. Vniuersos, qui de sacramento corporis & sanguinis Domini nostri Iesu Christi vel de baptismo, seu de peccatorum confessione, matrimonio, vel reliquis Ecclesiasticis sacramentis, alter sentire, aut docere non metunt, quam sacrosancta Romana Ecclesia prædicat & obseruat: & generaliter quoscunque eadem Romana Ecclesia vel a singulis Episcopi per dioceses suas, cum consilio clericorum, vel clericis ipsi sede vacante cum consilio si oportuerit) vicinorum episcoporum, hereticos iudicauerint, vinculo perpetuanathematis innodamus: & infra. Prælenti & nihilominus a. par. 3. ordinatione sanctimus, ut quicunque manifeste fuerint in heresi deprehensi, si clericus est, vel cuiuslibet religionis obumbratione fulcatus, tunc deputatus ecclesiastici ordinis prerogativa nudetur: & ius, &c. sic omni officio & beneficio spoliatus ecclesiastico, secularis relinquitur arbitrio. Potestatis, an adulterione debita puniendus, nisi continuo post deprehensionem erroris, ad fidei catholicę unitatem sponte recurrere, & errorem suum ad arbitrium Episcopi regionis publicè consenserint abjurare & satisfactionem congruam exhibere. Laicus autem, nisi prout dictum est) abjurata heresi, & satisfactione exhibita, confessim ad fidem confugerit orthodoxam, secularis iudicis arbitrio relinquitur, debitam recepturus, pro qualitate facinus vltionem, & infra. Qui vero inuenient fuerint a sola suspitione notabiles, nisi ad arbitrum Episcopi, iuxta considerationem iuspicionis, qualiter temque persona, propriam innocentiam cognova-

purgatione monstrauerint, similiter sententiae subiacebunt. Illos quoque, qui post & abjuratione erroris: vel postquam se (ut diximus) proprii confessi examinatione purgauerint, deprehensi fuerint in abjurata heresi recidisse, seculari iudicio, sine illa penitus audiencia decernimus relinquentes: & infra. Statuimus insuper, ut Comites, Barones, Rectores, & Consules ciuitatum, & aliorum locorum, iuxta commonitionem Episcoporum, praestito corporaliter iuramento & promittant, quod si Ad hoc pre deliter & efficaciter cum ab eis fuerint requisiti standum iuramentum cōstatuimus, de

Ecclesiā contra hereticos, & eorum complices adiuuabant bona fide, iuxta officium & posse suum. Si vero id obseruare noluerint, honore statuimus, de

quem obtinent, spoliētur, & ad alios nullatenus, assumantur, & nihilominus excommunicatione ligādis, & tertis ipsorum interdicto Ecclesia superponendis. Ciuitas autem, quae his institutis duxerit resistendum: vel contra commonitionem Episcopi punire neglexerit resistentes, aliarum caræt commercio ciuitatum, & Episcopali se non uerit dignitatē priuandam: & infra. Si qui vero fuerint, qui à legi diocesanæ iurisdictionis excepti, soli subiacent sedis Apostolicae potestati, nihilominus in his, quae sunt contra hereticos instituta, Episcoporum subeant iudicium: & eis in hac parte tanquam à sede Apostolica delegatis (non obstatibus libertatis sue priuilegijs) obsequiantur.

B In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

C In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

D In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

E In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

F In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

G In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

H In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

I In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

J In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

K In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

L In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

M In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

N In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

O In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.

P In vulgatis libratis: post abjurationē præfati erroris, &c. sed di

etio, præfati, nulquam est in antiquis codicibus.